

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

กำไรจากการถือพุทธศาสนา

(ชาวอินโดนีเซีย ๖ คนมาทำบุญขอความเมตตาด้วยเจ้าค่ะ) คนนั้นอยู่ประเทศนั้นประเทศนี้ ที่ว่า ภพพาภพเพ วิโลกาน์ ตอนปัจฉิมยาม ทรงเล็งญาณดูสัตว์โลก ผู้มีอุปนิสัยปัจจัยมีอยู่ทั่วไป เล็งญาณดู พุทธกิจ ๕ ของพระพุทธเจ้า พุทธกิจงานของพระพุทธเจ้า สายณฺहे ธมฺมเทศน์ บ่าย ๓-๔ โมง ประทานเมตตาเทศนาว่าการสั่งสอนประชาชนนับแต่พระมหากษัตริย์ลงมาเป็นลำดับ ปโทเส ภิกขุโรวาทิ พอคำก็ประทานโรวาทสอนพระ ตอนเย็นๆ สอนประชาชนนับแต่พระมหากษัตริย์ลงมา ตอนค่ำสอนภิกขุ อหฺมฺรตฺเต เทวปญฺหาคิ ตอนเที่ยงคืนเทศน์สอนเทวบุตรเทวดา แก้ปัญหาพวกทวยเทพทั้งหลาย

ปัจฉิมยาม ภพพาภพเพ วิโลกาน์ เล็งญาณดูสัตว์โลก ใครอยู่ใกล้อยู่ไกล มีอุปนิสัยปัจจัยมากน้อยเพียงไร เฉพาะอย่างยิ่งผู้มีอุปนิสัยเต็มทีที่ควรจะบรรลุธรรมแล้วจะเจออันตรายในกาลข้างหน้าอย่างรวดเร็ว พระองค์ทรงทราบแล้วก็จะรีบไปโปรดคนนั้นก่อน นี่ละทรงเล็งญาณดูสัตว์โลกที่มีอยู่ทั่วไป ตาข่ายคือพระญาณของพระพุทธเจ้า ทรงครอบไว้หมด เล็งดู นี้เรียกว่า ภพพาภพเพ วิโลกาน์ เล็งญาณ ตอนเข้ามา ปุพฺพญฺเห ปิณฺฑปาตญฺจ ตอนเช้าก็เสด็จออกบิณฑบาตโปรดสัตว์โลก

เวลาเสด็จเคลื่อนจากสถานที่ไป สัตว์โลกทั้งหลายได้พบได้เห็น ได้ยินได้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรมจากพระพุทธเจ้า ต่างคนได้รับเป็นมหามงคลอย่างยิ่งๆ นั้นละที่วาเสด็จออกโปรดสัตว์ คือเสด็จออกไปก็โปรดสัตว์ไปเรื่อยๆ เรียกว่างาน ๕ ประการสุดท้ายก็คือ ปุพฺพญฺเห ปิณฺฑปาตญฺจ เสด็จออกบิณฑบาต สัตว์โลกมองเห็นได้ยินได้ฟังเป็นมหามงคลแก่ผู้เห็นผู้ได้ยินได้ฟัง เรียกว่าพุทธกิจ ๕ คืองาน ๕ ประการประจำพระพุทธเจ้า

เริ่มต้นตั้งแต่เทศน์สอนประชาชน สายณฺहे ธมฺมเทศน์ ตั้งแต่บ่าย ๔ โมง ๕ โมง สอนประชาชนนับแต่พระมหากษัตริย์ลงไป พอเริ่มมืดก็ประทานโรวาทแก่พระสงฆ์เที่ยงคืนก็เทศนาว่าการและแก้ปัญหาพวกทวยเทพทั้งหลาย ตั้งแต่ทำมหาพรหมลงมาพอปัจฉิมยามก็ทรงเล็งญาณดูสัตว์โลก พอสว่างก็เสด็จออกบิณฑบาต เป็นงานของพระพุทธเจ้าใครจะมาทำแทนไม่ได้ พุทธกิจ ๕ ประการนี้มีเฉพาะพระพุทธเจ้าเท่านั้น

พวกเราได้เกิดมาพบพระพุทธศาสนานี้เรียกว่า มีวาสนาเต็มทีเต็มฐานนะ คือได้พบพุทธศาสนาแล้วได้เกิดความเชื่อความเลื่อมใส ปฏิบัติตามพระโอวาทคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า นับว่าเป็นมงคลตลอดเลย เขาขาดทุนสูญดอกมีมากน้อยเพียงไร สัตว์

โลกนะ แต่เราโผล่ขึ้นมาทำไมได้ทำไมจากการถือพุทธศาสนา อันเป็นคำสอนออกมา จากสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบ เป็นทางเดินเพื่อความพ้นทุกข์โดยถ่ายเดียว ไม่มีทาง ปลีกทางแฉะ ตรงแนวเลยเรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วๆ นี่ก็คือคำสอนของ ศาสดา สอนไม่ผิด จึงเรียกว่าสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบทุกอย่าง แนวทางตั้งแต่พื้นๆ ถึงนิพพาน

ไม่มีใครที่จะสอนได้อย่างพระพุทธเจ้าของเรา สอนตั้งแต่พื้นๆ ถึงนิพพาน ก็มี ศาสดาองค์เอกพระองค์เดียวนี้สอนโลก ผู้มาปฏิบัติตามคำสอนที่ว่าสวากขาตธรรมคือ ตรัสไว้ชอบ ไม่มีผิดมีพลาดไป เอ้า เดินตามนี้ ก้าวหนึ่งใกล้เข้าไป ก้าวสองใกล้เข้าไป ถ้าเดินผิดทาง หรือเดินด้วยความมูทะลุจุดไม่ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม วิ่งไปตาม อำนาจของกิเลสตัณหาจุดไปลากไป ออกก้าวหนึ่งสองก้าวห่างไปๆ ห่างจากมรรคผล นิพพาน ซึ่งเป็นทางเดินของพระพุทธเจ้าที่สอนไว้แล้วว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบ เวลาปลีกทางออกไปก็ผิดไป ไปก้าวหนึ่งสองก้าว ผิดไปเรื่อย ๆ ผิดจนกระทั่งลงนรกไม่รู้ตัว ผู้ที่ถูกก็ถูกไปเรื่อย ๆ เดินตามสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบแล้ว ก้าวหนึ่งสองก้าว ใกล้เข้าไป ๆ จนกระทั่งทะลุถึงนิพพาน

คำสอนของพระพุทธเจ้าสอนเพื่อความพ้นทุกข์ คำสอนของกิเลสตัณหาสอน เพื่อความสั่งสมทุกข์ และเพื่อนรกอเวจีเผาหัวเจ้าของทั้งเป็นทั้งตาย อยู่ในโลกนี้ก็สร้าง แต่ความชั่วช้าลามก ไม่ได้สนใจกับศีลกับธรรม ตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งวันตาย สร้างแต่ ความชั่วช้าลามก คนทั้งคนมองดูนี้ ภูเขาถูกหนึ่งสู้ไม่ได้ คนตัวเล็ก ๆ ตัวเท่าอึ่ง คือกอง บาปกรรมที่มันสร้างไว้ตั้งแต่วันเกิดจนกระทั่งถึงวันตาย ใหญ่ยิ่งกว่าภูเขาทั้งลูก นี่ละ การสร้างบาป

ใครอย่าไปอวดเก่งกว่าพระพุทธเจ้านะ ใครอวดเก่งจมนั้น ๆ แหละ เพราะคำ สอนพระพุทธเจ้าเป็นคำสอนของท่านผู้สิ้นกิเลส เป็นคำสอนของท่านผู้ทรงโลกวิทู รู้ แจ่มโลกนอกโลกใน โลกผีโลกคน โลกเปรต โลกนรกอเวจี จนกระทั่งถึงสวรรค์นิพพาน ทรงรู้แจ่มแทงทะลุหมด สอนไว้ด้วยความถูกต้อง จากการเห็นแล้วรู้แล้วอย่างถูกต้อง นั้น มาสอนโลกจะผิดที่ไหน จึงเรียกว่าสวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบ คือได้รู้ได้เห็นชอบ ทุกอย่าง ตามที่ดีและชั่วมีมากน้อยเพียงไร ทรงรู้ทรงเห็นหมด แล้วคัดออกมาสอนสัตว์ โลก อันใดที่ดีก็บอกว่าดี อะไรที่ชั่วบอกว่าชั่ว ปิดไป ๆ ปิด อย่าทำ ๆ อันใดที่ดีถึงจะ ยากลำบาก เอ้า อุตสำหรับพยายามทำ นั้น ท่านทรงสอนอย่างนั้นแหละ

คำสอนของพระพุทธเจ้า พระองค์เองก็ทรงเป็นพยานมาแล้ว ทรงบำเพ็ญกว่าจะ ได้ตรัสรู้ ทรงสลบถึง ๓ หน ฟังซินะ คำสอนออกมาจากพระทัยที่บริสุทธิ์แล้วจึงเป็น สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบทุกอย่าง ๆ ใครฝืนก็คือฝืนธรรม ฝืนธรรมก็ฝืนตัวเอง

ทำลายตัวเองนั่นแหละ ถ้าลงเดินตามธรรมนี้เรียกว่า ส่งเสริมตัวเองยกตัวเองขึ้นเรื่อย ๆ ให้พากันตั้งใจปฏิบัติ

นี่พูดจริงๆ ได้สั่งสอนโลกมาได้ ๕๖-๕๗ ปีนี้แล้ว ตั้งแต่วันพาดกิเลสขาดสะบั้นลงจากภูเขา หลังวัดตอยธรรมเจดีย์ วันนั้นเป็นวันพัดกันกับกิเลสขาดสะบั้นลงเห็นต่อหน้าต่อตา ประหนึ่งว่าฟ้าดินถล่ม ตั้งแต่บัดนั้นมาไม่ปรากฏว่าความทุกข์ความร้อนอารมณ์อะไรไม่ตีไม่งามที่มาจากใจใจไม่มีเลย คือมีกิเลสเท่านั้นเป็นตัวภัย นั้น มันก็เห็นได้ชัด พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากใจแล้วไม่มีภัย หัวใจดวงนั้นจำอยู่ตลอดเวลา ยืน เดิน นั่ง นอน จำอยู่ตลอด ไม่มีอริยาบถ คือหัวใจที่บริสุทธิ์จากกิเลส

ถ้ากิเลสมีอยู่ในนั้น ยืน เดิน นั่ง นอน จะมัวหมองเศร้าหมองอยู่ในนั้นแหละ มันเสียดมันแทงตลอดเวลา ท่านจึงว่ามันเป็นภัย กิเลส แต่สัตว์โลกทั้งหลายชอบสิ่งที่เป็นภัย มันถึงได้รับความทุกข์ ความเดือดร้อน บ่นอ้อกันทั่วดินแดนนั้นแหละ ให้ตั้งใจปฏิบัติตามพระพุทธเจ้า ถึงจะทุกข์ยากลำบาก ทุกข์เพื่อความสุขไม่เป็นไร ไร้อุทัยเพื่อทุกข์นี้ชิว ดีดัดเดินไปตามกิเลสมันก็ทุกข์พอ แล้วไปจมอยู่ในนรกก็ทุกข์อีก จึงทุกข์ซ้ำๆ ซากๆ อยู่อย่างนั้น

พุทธศาสนาเป็นศาสนาที่เลิศเลอ ไม่มีแล้วในโลกนี้ เราพิจารณาตามอรรถตามธรรมแล้ว พิจารณาแล้วว่าไหนจะยกขึ้นว่านั่นเป็นศาสนานั้นศาสนานี้ ก็เป็นคำสอนของคนมีกิเลส ผู้สอนเป็นคลังกิเลส สอนออกไปไม่พ้นที่กิเลสจะติดตามไปเป็นแนวหน้าด้วย สอนไปตามกลอุบายของกิเลสที่มันชอบใจ แล้วผิดไปพลาดไป ไม่ได้เหมือนคำสอนพระพุทธเจ้า ที่สอนออกมาจากธรรมล้วนๆ ในหัวใจ สอนตรงไหนถูกต้องไปหมด ผู้ปฏิบัติตามก็ได้รับความดีงามเป็นลำดับลำดับไป

การฝึกอะไรก็ตาม เรื่อยว่าฝึกนั้นยากฝึกนี้ยาก ฝึกคนฝึกยากที่สุด ฝึกหัวใจเรายากที่สุดเลย ต้องเอาธรรมเข้าไปฝึก อย่างอื่นฝึกไม่ได้ กิเลสยอมรับแต่ธรรมอย่างเดียว ถ้าเป็นธรรมกิเลสหมอบ ต้องเอาธรรมเข้ามาฝึก จะทุกข์ยากลำบากขนาดไหนก็อุตสาหะพยายามทำ อันใดที่เป็นข้าศึกแก่ตนเองและผู้อื่น อย่าคิดอย่าพูดอย่าทำ คิดออกไปแบบนี้ ถ้าเป็นความผิดเจ้าของผิดเป็นอันดับหนึ่งแล้ว พูดออกไปเจ้าของก็ผิดไปแล้ว ต่อไปคนอื่นระบาศาดกระจายไปให้ได้รับความกระทบกระเทือนไปหมด จากความคิด ความพูดที่เป็นภัยของกิเลสที่ออกจากหัวใจคนนั้นนะ

จึงต้องระมัดระวังที่ใจระมัดระวังที่ใจระมัดระวังที่ใจ กิเลสอยู่ที่ใจ เออะอะมันจะออกที่ใจ ผลักดันออกไปๆ ถ้าใจหมดกิเลสแล้วก็ไม่มียะไรผลักดัน มีแต่ธรรมล้วนๆ ออกไปก็เป็นธรรมทั้งหมด ถ้ากิเลสแล้วออกไปมักจะมีแต่กิเลสทั้งนั้นออกหน้าออกตา แล้วสร้างความทุกข์ความเดือดร้อนให้แก่ตนเองและผู้อื่นไปเรื่อย ๆ ไม่ใช่ของดี

เรามาอบรมศีลธรรมให้อบรมด้วยดี ให้ฟังเสียงพระพุทธรเจ้า มาอบรมศีลธรรม มันฟังแต่เสียงกิเลส นั่นละ ใครก็กิเลสเต็มหัวใจเต็มปาก เต็มกิจกรรมรยาทที่แสดงออก พอเคลื่อนไหวออกมากระทบกระเทือนกัน ไม่ว่าจะกว้างว่าแคบ กิเลสไปไหนเป็นไฟไป ที่นั่น เผาไหม้ไปหมด ถ้าธรรมไปไหนเป็นน้ำดับไฟ สว่างกระจ่างแจ่มเย็นไปหมด ให้นำไปปฏิบัติ

เราได้สอนบรรดาประชาชนทั้งหลาย ตั้งแต่เริ่มสอนมาได้ ๕๖-๕๗ ปีนี้แหละ ไม่มีกิเลสตัวใดเข้ามาขวางเลย จึงเรียกว่ามันหมด ถ้าสิ่งใดหมดแล้วค้นเท่าไร ฉีกกระเป๋า จนกระเป๋าขาดแหลกหมดมันก็ไม่มีเงินอยู่ในนั้น ถ้าเงินหมดอะไรหมดอยู่ในกระเป๋า นี้ กระเป๋าเรามันมีกิเลสอยู่ในนั้น กระเป๋าเราแต่ละกระเป๋าๆ หัวใจแต่ละดวงๆ เป็น กระเป๋าแต่ละกระเป๋า เปิดออกปั๊บมีแต่กิเลส ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหาเต็มอยู่ พวกจงอาง พวกสามเหลี่ยม งูเห่าอยู่ในนั้นหมด พอเปิดออกมาแผ่พังพานออกเลย พวกเรานี้พวกกระเป๋าสามเหลี่ยม กระเป๋าแผ่พังพาน กระเป๋าจงอาง กระเป๋างูเห่า มัน อยู่ในนั้น พอเปิดออกนี่แผ่ออกเลย พวกกระเป๋าแผ่พังพาน กระเป๋าพระพุทธรเจ้าจ๋า ออกมานี้ โลกวิทู รู้แจ้งหมด ต่างกันนะ

กระเป๋าคือหัวใจ ธรรม กิเลส อยู่ในกระเป๋า ถ้ากิเลสหมดแล้วมีแต่ธรรมล้วนๆ จ้าออกไปหมด ห้าบาทเป็นห้า สิบบาทเป็นสิบ ไม่มีปลอม ร้อยบาท พันบาท จริง ทั้งนั้นๆ ถ้าเรื่องของกิเลสออกเท่าไรก็มีแต่ปลอมๆ ทั้งหมดไม่เกิดประโยชน์อะไร ให้พยายามกลั่นกรองสิ่งที่จอมปลอมในหัวใจเราออกให้ดี

เรื่องแก็กิเลสนี้ไม่มีอะไรแก้อยากยิ่งกว่าการแก็กิเลส แก้อยากที่สุดเลย เพราะกิเลส นี้เป็นเจ้าของอาณาจักรครอบโลกธาตุให้อยู่ในวิภวณเกิดแก่เจ็บตายอยู่อย่างนี้ ไม่ว่าจะภพใดชาติใด กิเลสพาไปเกิดทั้งนั้น กิเลสกับกรรมมันก็ไปด้วยกัน กิเลสเป็นเหตุให้สร้างกรรมดีชั่ว สร้างกรรมแล้วก็เป็นผลของกรรมสุขทุกข์ขึ้นมา นี่ละวิภวณ กิเลสพาให้สร้าง กิเลสพาสร้างบาปสร้างกรรม พอกิเลสขาดลงไปแล้วไม่มีอะไรสร้าง วิภวณจักรไม่หมุน

ศาสนาจะไม่มีแล้วนะทุกวันนี้ อำนาจของกิเลสแผ่พังพานทั่วบ้านทั่วเมืองทั่วเขา ทั่วเราเต็มไปหมด จะตำหนิใครก็ได้ เพราะเต็มไปด้วยกัน จะขายให้ใครใครก็ไม่ซื้อ เพราะใครก็มีเต็มหัวใจๆ ล้วนแล้วแต่กิเลสทั้งนั้นเต็มหัวใจ ธรรมไม่มีพอที่จะแจกแบ่ง กันบ้างจะว่าไง โลกมันก็มีแต่ความทุกข์ เอ้า กิณของแสงฟาดลงไปๆ ยาไม่สนใจ หมอไม่สนใจ ครูบาอาจารย์ไม่สนใจ อรรถธรรมไม่สนใจ สนใจแต่เรื่องความโลภ ความ โกรธ ราคะตัณหาซึ่งเป็นของแสง มันก็สร้างตั้งแต่พิษแต่ภัยให้ตัวเอง ไปที่ไหน เตือดร้อนไปหมด

เหาะมาบนอากาศมาจรวดดาวเทียม ก็เลสก็อยู่ข้างบนนั่น อยู่ในหัวใจ มันเหยียบหัวใจของคนนั้น ถ้าลงกิเลสมีอยู่ในใจแล้ว ใครจะเหาะเหินเดินฟ้ามาจากไหนก็มาแต่ร่างนั้นแหละ แต่กิเลสมันเหยียบอยู่ที่หัวใจ จะว่าใครวิเศษวิโสเหาะเหินเดินอากาศ ดำดินบินบนมาก็มา ถ้ากิเลสอยู่ข้างในแล้วเอาไฟเผาตัวไปตลอดนั้นละ ถ้ากิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วอยู่ที่ไหนสบายหมด ไม่มีใครมีความสบายยิ่งกว่าศาสดาองค์เอกและพระสาวกอรหันต์ท่าน ท่านสบายไม่มีอะไรกังวลเลย เพราะกิเลสตัวเสนียดจัญไรขาดสะบั้นไปหมดแล้ว

ให้พากันฝึกนะ จะเอากิเลสออกจากใจนี้เอาออกยาก มีแต่ไปกวนเข้ามาและกวนกิเลสเข้ามาเพิ่ม ที่จะใสกิเลสออกไม่ค่อยมี มีตั้งแต่กวนกิเลสเข้ามาเผาตัวเองอยู่คนเดียวก็เป็น อยู่คนเดียวมันสั่งสมแต่กิเลสนั้นละ เรื่องนั้นเรื่องนี้ คนนั้นเป็น อย่างนั้น คนนี้เป็นอย่างนี้ คนนั้นไม่ดีอย่างนั้น คนนี้ไม่ดีอย่างนี้ เจ้าของไม่ดีเท่าไรไม่ว่า เพราะฉะนั้นมันจึงขนตั้งแต่ความทุกข์เข้ามาหาเจ้าของ ไปที่ไหนก็เอาความเลวทรามนี้ไปอวดเขา ว่าคนนั้นไม่ดี คนนี้ไม่ดี ตัวเลวทรามตัวไปอวดโลกอยู่นี้ไม่ดูเจ้าของ มันก็ยิ่งพองตัวขึ้นไป พากันจำเอานะ เอละวันนี้เทศน์เท่านั้นละ

ไว้ว่าจะไม่เทศน์วันนี้ก็เทศน์เป็นตุเป็นตะ ถึงย่อๆ ก็ยังเป็นเนื้อเป็นหนังอยู่นะ ให้พากันจำเอาไปปฏิบัติ มาจากเมืองนั้นเมืองนี้ เมืองไหนก็ดินฟ้าอากาศเหมือนกัน มันเป็นบ้ำมันตื้นนะ เมืองไทยเรานี้ยังเป็นเมืองตื้นบ้ำ ว่ามาจากเมืองนั้นเมืองนี้ แล้วเห่อเป็นบ้านะ เหมือนว่าเหาะเหินเดินฟ้าจากเทวบุตรเทวดาลงมา ไปเมืองนั้นเมืองนี้มา เมืองไหนก็ดินฟ้าอากาศเหมือนกัน เมืองนรกอเวจีอยู่ที่หัวใจไม่ดู แก่ตัวนี้ออกแล้วอยู่เมืองไหนก็อยู่เถอะ ตัวนี้ตัวไม่สบาย ตัวนี้ตัวกองทุกข์

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ